

Република Србија
МИНИСТАРСТВО СПОРТА
Број: 002092437 2026 13800 003 002
011 002
Датум: 1. јун 2026. године
Београд
ТН/МН

На основу члана 36. Закона о планском систему („Службени гласник РС” број 30/18), члана 31. Уредбе о методологији израде докумената јавних политика („Службени гласник РС”, бр. 20/25, 27/26 и 30/26) и члана 41в Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13, 76/14, 8/19 – др. пропис и 106/25),

Министарства спорта сачињава

ИЗВЕШТАЈ

о спроведеној јавној расправи о Нацрту закона о правном положају међународних спортских савеза са седиштем у Републици Србији

Влада је, на предлог Министарства спорта, донела Закључак 05 Број: 011-3974/2026-1 од 23. априла 2026. године, којим је одређено спровођење јавне расправе о Нацрту закона о правном положају међународних спортских савеза са седиштем у Републици Србији (у даљем тексту: Нацрт закона) којим је утврђен Програм јавне расправе о Нацрту закона.

Јавна расправа спроведена је у периоду од 27. априла 2026. године до 18. маја 2026. године. Представљање Нацрта закона у виду презентације и расправе о Нацрту закона, у организацији Министарства спорта (у даљем тексту: Министарство), одржано је дана 5. маја 2026. године, у просторијама Министарства, Палата Србија – источно крило, Булевар Михајла Пупина број 2.

Јавна расправа почела је обавештењем и истицањем Нацрта закона на интернет страници Министарства, као и на Порталу е – Управе. Поред тога, циркуларном електронском поштом послат је позив националним и територијалним спортским савезима да узму учешће у јавној расправи. Примедбе, сугестије, иницијативе и коментаре заинтересована лица могла су да доставе Министарству на Обрасцу за коментаре у форми табеле, као и путем електронске поште на адресу: sport@mos.gov.rs или писаним путем на адресу: Министарство спорта, Сектор за спорт, улица Булевар Михајла Пупина број 2, Београд, као и путем Портала „еКонсултације“.

У јавној расправи могли су да учествују представници државних органа и организација, јединица локалне самоуправе, националних и територијалних спортских савеза и других организација у области спорта, високошколских установа у области спорта, организација цивилног друштва и друга заинтересована лица у области спорта.

У складу са Програмом јавне расправе, дана 5. маја 2026. године, одржана је јавна расправа у форми округлог стола – расправе и презентације. Позиву за учешће одазвали су се представници свих кровних организација у области спорта (Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије), представници савеза из олимпијских спортова (ватерполо, пливање, кошарка, одбојка, теквондо, рвање и др.), неолимпијских спортова (карате, ММА и др.), савеза надлежних за области спорта (школски спорт, рекреација и др.), међународних спортских савеза (водени спортови, школски спорт, одбојка и др), као и представници Завода за спорт и медицину спорта Републике Србије и Антидопинг агенције Републике Србије. Јавну расправу је отворио министар спорта Зоран Гајић представљањем Нацрта закона, те упознавањем са разлозима за доношење закона, основним циљевима, као и са најважнијим решењима Нацрта закона. Учесници јавне расправе узели су активно учешће и изнели коментаре, предлоге и сугестије на текст Нацрта закона, у начелу и у појединостима.

Начелно од стране свих учесника јавне расправе Нацрт закона је подржан као неопходан и афирмативан са више аспеката, те је истакнут вишеструки значај његовог доношења за систем спорта Републике Србије. У појединостима, изнети су предлози од старане представника ММА савеза Србије, Савеза за школски спорт Републике Србије и Карате федерације Србије да се Нацртом закона обухвате и међународни спортски савези који се оснују на територији Републике Србије, као и они који окупљени на регионалном нивоу већ имају конституисано седиште на територији Републике Србије. Како је изнет предлог оцењен као основан за преиспитивање и правно могућ, договорено је да се Министарству упуте и конкретне примедбе и предлози на Нацрт закона писаним путем.

Сагласно закључку са округлог стола, у року трајања јавне расправе, Министарству су достављене писане примедбе и предлози електронским путем преко електронске поште на адресу: sport@mos.gov.rs на Нацрт закона од стране ММА савеза Србије и Европске федерације водених спортова. Након сагледавања добијених предлога Министарство је, у року трајања јавне расправе, 15. маја 2026. године, односно 18. маја 2026. године са адвокатским пуномоћницима и представницима ММА савеза Србије и Европске федерације водених спортова одржало и додатне појединачне непосредне консултације.

Предлози у начелу и у појединостима ММА савеза Србије одражавали су намеру да се Нацртом закона омогући примена тог закона и на међународне спортске савезе који би се основали на територији Републике Србије, а имајући у виду да је управо ММА савез Србије у процесу и поступку да као један од оснивача, а по добијеној сагласности светске федерације за ММА, оснује ММА савез на европском нивоу са седиштем на територији Републике Србије. С тим циљем, од стране ММА савеза Србије предложене су измене и допуне чл. 2, 3, 4, 5. и 14. Нацрта закона.

Наиме, од стране ММА савеза Србије предложене је да се:

1) у члану 2. став 1. Нацрта закона брише тачка 5), те да се уврсти као посебан став који гласи:

„Министарство надлежно за спорт, по добијању захтева из става 1. тачка 5) овог члана, проверава испуњеност услова за стицање статуса међународног спортског савеза у смислу овог закона.”;

2) изврши измена члана 2. став 4. Нацрта закона тако да гласи:

„Министарство надлежно за спорт, по добијању захтева из става 3. овог члана, проверава испуњеност услова из става 1. овог члана за стицање статуса међународног спортског савеза у смислу овог закона.”, а да постојећи став 4. постане став 5. члана 2. Нацрта закона;

3) Нацртом закона уреди поступак испитивања испуњености услова за стицање статуса међународног спортског савеза и за међународне спортске савезе у оснивању;

4) члан 3. став 1. Нацрта закона допуни укључивањем и међународног спортског савеза који се оснује са седиштем у Републици Србији;

5) у члану 4. Нацрта закона уреди посебан поступак за међународне спортске савезе у оснивању;

6) следствено изврши допуна чл. 5. и 14. Нацрта закона.

Имајући у виду да је Министарство предложило, а Влада донела Закључак 05 Број: 661-1260/2026-1 од 26. марта 2026. године којим је утврђено Писмо о намерама Европској федерацији за ММА борилачки спорт, којим Влада потврђује да ће уколико Европска федерација за ММА борилачки спорт за локацију седишта тог међународног спортског савеза изабере Републику Србију и град Београд, обезбедити потребне услове, Министарство је након и обављених непосредних консултација са овлашћеним адвокатом и представницима ММА савеза Србије прихватило предлог ММА савеза Србије као основан. При томе, Министарство је посебно ценило околност да је оснивање међународних спортских савеза на територији Републике Србије препознато као афирмативно и значајно за Републику Србију, у начелу с једне стране, а да постојећи законски режим у области спорта не омогућава да се на начин, у обима и у обухвату на који је Влада подржала Европску федерацију за ММА борилачки спорт у оснивању, подржи међународни спортски савез који би се основао на територији Републике Србије. Међутим, приликом сагледавања добијених предлога и коментара ММА савеза Србије у појединостима Министарство је заузело став да се овим законом не може утврдити посебан режим и процедура оснивања тих савеза, а сагледавајући да Република Србија не може имати законске ингеренције у погледу међународних спортских субјеката, јер би тиме била угрожена њихова гарантована аутономија и забрана државног интервенционизма. Такође, како Република Србија реализацију општег интереса у области спорта реализује и на националном нивоу искључиво преко савеза за које се утврди да испуњавају критеријуме да су надлежни за одређену грану, односно област спорта и да испуњавају услове да буду препознати као савези од посебног значаја, Министарство је остало на становишту да је за потребе имплементације примене овог закона и на међународне спортске савезе који се оснују на територији Републике Србије, једнако потребно најпре утврђивање испуњености услова од стране Министарства да ти савези испуњавају одређене критеријуме, а не аутоматско признавање и улазак у режим и статус по овом закону, већ у моменту оснивања таквог савеза на територији Републике Србије.

Следствено свему изнетом, предлози у појединостима ММА федерације Србије нису прихваћени на начин на који је предложена измена текста Нацрта закона, већ су извршене измене члана 2. ст. 2. и 3. и члана 3. став 1. текста Нацрта закона којима је обезбеђена примена овог закона и на међународне спортске савезе који се оснују на територији Републике Србије под условима, на начин и у обиму који је правно прихватљив. Након и непосредног заједничког сагледавања ММА савез Србије потврдио је да је у свему сагласан са предложеним изменама текста Нацрта закона, те да исте одговарају циљу који су изнети предлози имали.

Европска федерација водених спортова је преко адвокатског пуномоћника доставила примедбе, предлоге и сугестије на Нацрт закона којима је, како је наведено, у начелу захтевала допуне и измене ради потпуног усклађивања са међународним стандардима функционалне аутономије спортских савеза из којих проистиче потреба да се прошири обим функционалних изузећа, разјасне основи за одузимање статуса и уведе механизам за добровољно пресељење Нацртом закона.

У појединостима примедбе су се односиле на то да се:

1) у члану 6. Нацрта закона дода нови члан 3. тако да гласи:

„Правни континуитет из овог члана обухвата, без ограничења: 1) сва уговорна права и обавезе; 2) чланства у другим међународним спортским организацијама; 3) права интелектуалне својине, жигове и називе домена; 4) правила, прописе, одлуке и спортска овлашћења међународног спортског савеза; 5) све текуће и будуће поступке, укључујући поступке пред Спортским арбитражним судом; 6) сву имовину и обавезе без обзира где се налазе.”

Предлог је прихваћен и уграђен у текст Нацрта закона, осим у делу тачке 4) да обухвата и прописе, јер у Републици Србији није могуће доношење прописа од стране тих правних субјеката, те је урађена корекција назива аката тако да се уместо речи: „правила, прописа” у текст Нацрта законе унесу речи: „спортских правила и других општих аката” и у делу предложене тачке 5) и одређено да правни континуитет обухвата и „будуће поступке”, јер будући поступци не могу бити елемент правног континуитета;

2) члан 8. став 3. Нацрта закона допуни тако да гласи:

„Функционално изузеће из става 1. овог члана односи се, нарочито, на: доношење и примену општих и појединачних аката међународног спортског савеза (укључујући избор, именовање, суспензију и разрешење званичника, чланова органа и других лица која обављају функције у међународном спортском савезу), одлуке у вези са организацијом и спровођењем спортских такмичења, унутрашњу организациону структуру и расподелу надлежности међу органима међународног спортског савеза, поступке лиценцирања, регистрације и рангирања, дисциплинске, етичке и друге унутрашње поступке, рад арбитраже и независних тела међународног спортског савеза.”

Предлог је прихваћен и уграђен у текст Нацрта закона;

3) члан 8. став 6. Нацрта закона мења се тако да гласи:

„Функционалне привилегије и изузећа не обухватају држављане Републике Србије, нити лица са сталним боравком у Републици Србији која су ангажована од стране међународног спортског савеза, осим када таква лица поступају у свом службеном својству у име међународног спортског савеза, у оквиру његове искључиве спортске регулаторне надлежности.”

Предлог није прихваћен јер је у супротности са правним поретком Републике Србије;

4) у члану 12. Нацрта закона дода нови став 6. тако да гласи:

„Надзор из овог члана ограничен је искључиво на коришћење финансијских средстава из буџета Републике Србије додељених у складу са чланом 11. овог закона, и не обухвата сопствена средства, приходе нити опште пословање међународног спортског савеза. Министарство надлежно за спорт и буџетска инспекција дужни су да поштују функционалну аутономију међународног спортског савеза из члана 8. приликом вршења надзора из овог члана.”

Предлог није прихваћен, јер је у супротности са правним поретком Републике Србије и не одговара смислу, обухвату и циљу одређења обима и обухвата функционалних изузећа утврђених чланом 8. Нацрта закона;

5) члан 13. став 1. тачка 3) Нацрта закона мења се тако да гласи:

„грубо и систематски урушава јавни поредак Републике Србије;”

Предлог није прихваћен, јер је за Републику Србију и свако нарушавање угледа неприхватљиво, а чије се искључење тражи датим предлогом, као што је и свако, а не само грубо и систематско кршење јавног поретка Републике Србије неприхватљиво, а посебно имајући у виду изазове у међународном спорту за Републику Србију који се огледају у интеграцији у међународни спорт и правних и физичких лица као представника ентитета који по Уставу Републике Србије не могу бити представници државних ентитета;

6) у члану 13. став 2. Нацрта закона брише се, те постојећи став 3. члана 13. постаје нови став 2. који гласи:

„Пре покретања поступка за престанак статуса из става 1. овог члана, надлежни државни орган дужан је да: 1) писаним путем обавести међународни спортски савез о наводним основима за престанак статуса, са детаљним образложењем; 2) омогући међународном спортском савезу рок не краћи од 90 дана за подношење писаног одговора и отклањање наведене повреде. Поступак за престанак статуса не покреће се уколико међународни спортски савез отклони повреду у предвиђеном року.”

Предлог је делимично прихваћен из разлога препознавања основаности потребе да се у случају наступања разлога за престанак статуса по овом закону прецизира да је комуникација између надлежног државног органа и међународног спортског савеза писана и да се омогући и поступање међународног спортског савеза у одређеном року које има за циљ отклањање те повреде. Следствено томе, у текст Нацрта закона у члану 13. став 3. извршено је прецизирање да је реч о писаном упозорењу и додат је нови став 4. којим је прописано да је међународни спортски савез у обавези да у року од 60 дана од дана добијања упозорења из става 3. овог члана отклони уочене повреде и о томе достави доказ надлежном државном органу који је издао упозорење, као и да се поступак за престанак статуса не покреће уколико надлежни државни орган утврди да је међународни спортски савез отклонио повреду због које му је издато упозорење;

7) у члану 13. ст. 5. и 6. Нацрта закона бришу и да се замене новим ставом 4. тако да гласи:

„По престанку статуса из овог члана, међународни спортски савез има право на уредан пренос седишта у другу јурисдикцију у року не краћем од двадесет и четири (24) месеца од дана коначности одлуке о престанку статуса. За то време, међународни спортски савез задржава правни субјективитет и пословну способност у складу са прописима Републике Србије. Осим у случају престанка статуса услед грубе повреде јавног поретка из става 1. тачка 3) овог члана, Република Србија ће наставити да пружа финансијску подршку у складу са чланом 11. овог закона и Споразумом о седишту за период преноса. Република Србија ће омогућити уредан пренос пословања, имовине и правних односа међународног спортског савеза у нову јурисдикцију. По завршетку преноса и по потврди међународног спортског савеза да је успостављено седиште у другој јурисдикцији, међународни спортски савез се брише из Регистра. Одредбе о принудној ликвидацији из закона којим се уређује рад привредних друштава не примењују се на међународне спортске савезе.”

Предлог није прихваћен јер у свему одступа од суштинских принципа Нацрта закона који имају за циљ да афирмативно и у делу отварања могућности, не обавезе и за давање финансијске подршке међународним спортским савезима стимулишу долазак међународних спортских савеза у Републику Србију, али уз пуно поштовање како обавезности очувања статуса тог међународног спортског савеза, тако и уз обавезу поштовања утврђених права и обавеза прецизираних актима донетим на основу овог закона. Поред тога, подразумевано је да ни један однос, а посебно не однос између државе и ма ког правног лица може да буде настављен, а никако финансијски подржан од стране државе у случају да се на ма који начин угрози углед, интерес и јавни поредак Републике Србије. С тим у вези, посебно део предлога којим се захтева двогодишњи наставак и финансирања од стране Републике Србије без обзира на околност да су престали разлози и услови под којима је она додељена у свему су супротни како правном поретку Републике Србије, тако и правној пракси у ма ком облигационом односу. Даље, у делу којим се захтева омогућавање од стране Републике Србије очување статуса у Републици Србији и то з предложене услове док међународни спортски савез који је тај статус изгубио у Републици Србији не нађе ново седиште и уђе у режим нове јурисдикције није прихватљив, јер је губитак статуса у свему последичан и не може бити без правног дејства с обзиром на разлоге прописане за губитак статуса, односно са одложеним правним дејством. И на крају, предлог условљавања да је за

брисање из Регистра услов потврда међународног спортског савеза, а да је принудна ликвидација искључена као механизам управо заштите правног поретка Републике Србије и правних субјеката у правном промету Републике Србије, у свему је супротна правном поретку Републике Србије и заштити њених интереса. Сасвим на крају, Министарство је стало на становишту да је управо подразумевајући услов интеграције међународног спортског савеза у Републици Србији добробит обе стране, те да је пресељење седишта и рад међународног спортског савеза у Републици Србији обострано прихватљив. Прихватањем предложеног Република Србија би имала не само правно неприхватљив, већ и неравноправан и вазалан статус у том односу када би и у случају одласка који је узрокован престанком законских услова преузела обавезу да не само остави тај статус у Републици Србије међународном спортском савезу док он не пређе у другу државу, већ да и врши финансирање таквог субјекта, што је у свему неприхватљиво са становишта Републике Србије и њеног правног система и интереса;

8) у Нацрт закона дода нови члан 13а који гласи:

„Добровољно пресељење

Међународни спортски савез може у свако доба донети одлуку о пресељењу седишта из Републике Србије у другу јурисдикцију, у складу са својим унутрашњим статутом и правилима, достављањем писаног обавештења министарству надлежном за спорт. Обавештење садржи назначену јурисдикцију и очекивани рок за пресељење. Рок за добровољно пресељење износи најмање дванаест (12) месеци од дана писаног обавештења министарства надлежног за спорт. Међународни спортски савез задржава правни статус, правни субјективитет и пословну способност у складу са прописима Републике Србије током трајања рока за добровољно пресељење и до брисања из Регистра. Република Србија омогућава уредан пренос пословања, имовине и правних односа међународног спортског савеза у нову јурисдикцију.

Добровољно пресељење не повлачи никакве финансијске санкције за међународни спортски савез. Обавеза Републике Србије у погледу финансијске подршке из члана 11. овог закона престаје истеком рока, осим ако Споразумом о седишту није другачије одређено. По потврди да је међународни спортски савез успоставио седиште у другој јурисдикцији, министарство надлежно за спорт обавештава Агенцију за привредне регистре, који брише међународни спортски савез.”

Предлог није прихваћен јер Нацрт закона ни у једном делу не ограничава право међународног спортског савеза да у сваком моменту једнострано донесе одлуку да пресели седиште тог савеза у другу државу, под условима и на начин који је ближе уређен споразумом о седишту који има потписан са Републиком Србијом, те је стога оцењен као сувишан. У делу који се односи на поступање министарства надлежног за спорт у име и за рачун међународног спортског савеза пред органом надлежним за регистрацију, а по добијању потврде тог савеза, Министарство истиче да би таква овлашћења била у свему супротна системским прописима Републике Србије којима се уређује надлежност и рад министарстава;

9) члан 14. став 1. Нацрта закона допуни тако да гласи:

„Споразуми о седишту из члана 4. овог закона закључени пре ступања на снагу овог закона између међународног спортског савеза и Републике Србије остају на снази, односно ступају на снагу у складу са условима утврђеним у тим споразумима, до истека рока на који су закључени.”

Предлог је прихваћен и уграђен у текст Нацрта закона;

10) у члану 14. став 2. Нацрта закона брише.

Предлог није прихваћен, јер међународни спортски савези који већ имају закључене споразуме и сами ти споразуми морају испуњавати све услове прописане овим законом да би почели да производе правно дејство и ступили на правну снагу.

Сви коментари, предлози и сугестије који су били у духу концепта на коме се Нацрт закона заснива и усмерени на побољшање предложеног текста су прихваћени и унети у текст Нацрта закона.

С обзиром на све наведено, сматрамо да је у потпуности задовољен принцип активне укључености јавности и заинтересованих страна, као и транспарентности у свим фазама рада на Нацрту закона.